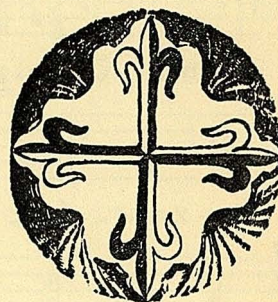
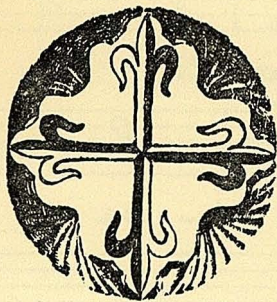

GOIGS A SANT DOMINGO DE GUZMÁN

QUE LI CANTEN A LA SEVA PARRÒQUIA DE LA CIUTAT D'INCA (MALLORCA)

Per tothom qui pelegrina
entre boires i foscors,
de la veritat divina
sou fervent predicador.

Bona terra castellana,
Caleruega us bressolà.
Vostra mare nom Joana
i tingué un somni ben clar:
que seríeu gegantina
torxa ardent de resplendor:
de la veritat divina
sou fervent predicador.

De viatge cap a Roma,
enfrontau el maniqueu
que la llei de Déu flastoma
i la recta fe retreu;
tan espantosa ruïna
vos infon zel fundador:
de la veritat divina
sou fervent predicador.

Lletra: Mn. Pere J. Llabrés i Martorell.

Bons deixebles vos segueixen
en la tasca que empreneu;
els feels prest reconeixen
l'Esperit que bufa arreu
i l'Església encamina
amb impuls renovador.
De la veritat divina
sou fervent predicador.

Al bell mig de vostra tanca
hi plantau un sant roser:
el rosari així s'embranca
amb el verb missioner;
l'Orde vostre conjumina
estudi i oració.
De la veritat divina
sou fervent predicador.

Quan croats aquí establíen
nou Regne de cristians,
amb el Rei Jaume venien
dos frares dominicans;
de l'Església mallorquina
renovaren la llavor.
De la veritat divina
sou fervent predicador.

Dibuix: Bartomeu Vallespir i Amengual.

V/. Oh llum de la santa Església, Sant Domingo,
enamorat de la llei divina.

R/. Pregau per nosaltres al Fill de Déu.

PREGUEM

Senyor, que Sant Domingo ajudi aquesta parròquia amb els seus mèrits i els seus ensenyaments; que ell, que va ser predicador lluminós de la vostra veritat, ens faci dòcils a la vostra Paraula perquè aquesta comunitat de fe, plantada a Inca com un roser, escampi pertot arreu la bona olor de Crist, el vostre Fill, que amb Vós viu i regna pels segles dels segles. R/. Amén.

Inca fou ben venturosa,
en l'alba del mil sis-cents,
quan acollí jubilosa
el tercer dels seus convents.
Hi brillà fe genuïna,
el rosari i el sermó.
De la veritat divina
sou fervent predicador.

En parròquia es convertia,
ara fa vint-i-cinc anys,
Sant Domingo que s'obria
a ençatar nous viaranys.
Aquí prou es coordina
novetat i antigor.
De la veritat divina
sou fervent predicador.

Ensenyau-nos la doctrina
puix ens sou mestre i patró:
de la veritat divina
exemplar predicador.

Moderato

Per tothom qui pe-le-gri-na en-tre boi-res i fos-cor: de la ve-ri-tat di-
 vi-na sou fer-vent pre-di-ca-dor. sou fer-vent pre-di-ca-dor. *express.*
 [Estrofes] Bo-na ter-ra cas-te-lla-na Ca-le-rue-gaus bresso-là. Vos-tra ma-re nom Jo-
 a-na i tin-gué un som-ni ben clar: que se-rí-eu ge-gan-ti-na
 tor-xa ar-dent de res-plen-dor: de la ve-ri-tat di-vi-na
 sou fer-vent pre-di-ca-dor. (La darrera vegada es repeteix D.C. fins a Fi)

NOTA HISTÒRICA

Poc temps després de la conquesta de Mallorca per l'Alt En Jaume I, els pares dominics fundaren a Ciutat de Mallorca un convent que, juntament amb el de Sant Francesc i el de la Mercè, fou el primer que es fundà després de retornada l'illa a la fe cristiana. Els impulsors d'aquesta fundació foren Fra Miquel de Fabra, que havia rebut l'hàbit del mateix Sant Domingo, i Fra Berenguer de Castellbisbal. Ambdós havien acompanyat el Conqueridor per assistir espiritualment els homes que formaven l'expedició.

No eren pocs els inquers que tenien una estreta relació amb l'orde dominicà a través del seu convent de Ciutat, i alguns hi professaren com Fra Llorenç i Fra Guillem Malferit —oncle i nebot—, Fra Guillem Casesnoves i Fra Antoni Torrens.

Fra Antoni Torrens concebé la idea de fundar un convent a Inca; l'orde ja en tenia, a més de Ciutat, a Manacor, a Pollença i a Lloret. Inca compta amb uns 4000 habitants, hi havia una parròquia servida per Rector, Vicaris i multitud de beneficiats, ^{va} ~~va~~ ^{del} ~~del~~ convent de Sant Francesc, el més antic de la part forana, fundat el 1325, i el de Sant Bartomeu del 1534. Les necessitats espirituals de la nostra gent podien estar ateses, i la vinguda d'una nova comunitat podia significar una càrrega més pels no massa nombrosos habitants d'Inca. Però Fra Antoni Torrens aconseguí que el Vicari General de la Província dominicana d'Aragó, Fra Martí Ferrerio, admetés la nova fundació, i el 9 de desembre del 1604 obtingué el permís del Vicari Capítular «Sede Vacante», D. Gregori Forteza.

El dia 10 de desembre, just acabat de rebre el permís, Fra Antoni Torrens comprà la teulera de Guillem Seguí i allà mateix celebrà la primera missa en el futur convent, el qual fou vicaria fins que en el Capítol General de l'orde, celebrat a Lisboa el 3 de juny de 1618, es convertí en priorat. El primer prior va ser Fra Francesc Berard.

La vida dels habitants del nostre convent estava fonamentada sobre dos eixos: culte i ensenyament. Ajudaven a la parròquia sobretot en la predicació, assistien els malalts i ensenyaven als allots la doctrina cristiana i la gramàtica. L'ensenyament era voluntari i gratuït.

La primera pedra de l'església fou col·locada pel Prior Fra Pere Joan Fonollar el dia 3 de juny de 1664, i fou beneït el nou temple el 4 d'agost de 1689. El claustre fou construït entre els segles XVIII i XIX. L'any 1835 es donà l'ordre d'exclaustració, quan en el convent hi havia 5 sacerdots i 2 llecs.

Després de l'exclaustració, l'església de Sant Domingo passà per alts-i-baixos en el culte i en l'atenció espiritual al veïnat. Consta que del 1849 al 1853 el dominic exclaustrat P. Domingo Ferragut hi celebrava els divins oficis i explicava l'Evangeli i la doctrina. L'any 1867 D. Bernat Salas —oncle del músic— fou nomenat custos, i li ajudà molt D. Mateu Llobera.

Els custos nomenats a partir del 1884 han estat els següents: Mn. Rafel Ramis, Mn. Pau Ferrer, Mn. Pere Joan Beltran, Mn. Miquel Bisellach, Mn. Bartomeu Gelabert, Mn. Miquel Pujades, Mn. Josep Aguiló, Mn. Gabriel Martorell, i Mn. Vicenç Balle.

El 4 d'agost de 1906 fou beneïda la nova imatge de Sant Domingo de l'altar major. Moltes foren les activitats duites a terme a l'empar d'aquesta església conventual: citarem just la Confraria del Roser —que ja estava fundada a la parròquia quan arribaren els frares—, la Milícia Angèlica de Sant Tomàs d'Aquino, festes populars, actes culturals, etc.

El dia 2 de maig del 1962 el Vicari General de Mallorca, l'inquer D. Francesc Payeras i Mulet, signà el decret erigint la parròquia de Sant Domingo d'Inca.

Al llarg d'aquests 25 anys, dos han estat els rectors que ha tingut la parròquia: Mn. Guillem Julià i Ollers i Mn. Antoni Estelrich i Calafat. La tasca parroquial, amb la col·laboració de la feligresia i d'alguns capellans, ha estat duita amb empena i coratge per aquests dos rectors seguint les directrius de l'Església, en bona part sorgides del Concili Vaticà II, iniciat quasi alhora amb la nostra parròquia.

Santiago Cortès i Forteza, Pvre.